

”Turvallinen tila” - ”Diplomaattipassi”

Sataman Ilta 10.12.2023

Arto Malmberg

Ottakaa halutessanne tekstin käsittelyn avuksi seuraavat pohdintakysymykset:

1. Mitä teksti kertoo Jumalasta, Jeesuksesta tai Jumalan suunnitelmasta?
  2. Mitä teksti kertoo ihmisistä?
  3. Mitä tämän tekstin pohjalta teet elämässäsi hyvin? Entä minkä pitäisi muuttua?
  4. Tiedätkö ketään, jonka olisi hyvä kuulla oppimastasi?
- Raamatun paikka DBS-menetelmälle 1 Joh 4: 15-21

Johdanto;

Turvallisuus on päivän sana.

Olemme joutuneet Suomen lintukodossamme heräämään maailmassa vallitsevaan todellisuuteen.

Ensin koronahässäkkä kaikkine rajoituksineen.

Edelleen jatkuva Venäjän hyökkäyssota Ukrainassa.

Putinin syntymäpäivänä terroristijärjestö Hamasin järkyttävä ja prutaali hyökkäys siviilien kimppuun Israelissa.

(Tuota terroritekoa Hamas järjestön perustajan poika Mosab Hassan Yousef kutsui Putinin syntymäpäivälahjaksi.)

Näin maailmalla.

Täällä Suomessa on taloudellinen epävarmuus ja suuri valtion velka.

Velan taittamiseksi on välttämätöntä tehdä menoleikkauksia ja korottaa veroja.

Olemme eläneet ja edelleen elämme velaksi koko kansakuntana.

Se on sama kuin käyttäisit toistaiseksi rajatonta luottokorttia peruselintasosi ylläpitämiseen.

Samalla on kuitenkin maksettava koko ajan korkoa kertyneestä velasta ja velka kasvaa koko ajan.

Kukaan ei kuitenkaan halua että omat tulot vähentyisi - päinvastoin, valtiota huudetaan apuun.

Ei ole ihme, jos tämä kaikki herättää turvattomuuden tunteita ja ahdistusta.

Suomen turva

Tällä hetkellä jotkut asiantuntijat näkevät Suomen tilanteen turvallisempana kuin koskaan.

Suomi on hakenut turvaa Eu:sta, taloudellisen liittoutumisen kautta.

Suomi on hakenut turvaa Natosta sotilaallisen liittoutumisen kautta.

Suomi hakee turvaa USA:lta DCA sopimuksen eli puolustusyhteistyösopimuksen kautta.

Tuo sopimus pitäisi allekirjoittaa aivan lähipäivinä.

Suomen turva on nyt ankkuroitu kaikkeen siihen mitä inhimillisellä järjellä on osattu tehdä.

Vietimme keskiviikkona maamme 106. itsenäisyyspäivää.

Kiitos Jumalalle itsenäisyydestä.

Kiitos Jumalalle menneistä rauhan ja yltäkyläisyyden vuosista.

Kiitos teille sotiemme veteraanit, jotka taistelitte ja palvelitte isänmaamme puolesta.

Kiitos heille, jotka antoivat henkensä maamme puolesta.

Sodassa palvelleiden uhrautumisen tähden olemme saaneet nauttia kymmenistä rauhan vuosista.

Jumala on hyvydellään vetänyt meidän kansaamme puoleensa jo monen vuosikymmenen ajan.

Suomineidon kohtalonhetket

Talvisodan sytyttyä suomineito oli kovan paikan edessä. Silloiset tapahtumat olivat todella pelottavia. Neuvostoliitto oli aloittanut suurhyökkäyksen marraskuun viimeisenä päivänä. Yhtenä tavoitteena oli katkaista Suomi Sallan korkeudelta kahtia.

Tuohon operaatioon liittyy ratkaisevalla tavalla Pelkosenniemen taistelu, josta on tehty elokuvakin.

Lainaan vapaasti lyhentäen kapteeni evp. ja sotahistoriaharrastaja Olli Seppäsen artikkelia.

Artikkeli löytyy [seurakuntalainen.fi](https://www.seurakuntalainen.fi) sivustolta.

Laitan linkin opetukseni tekstiversioon nettiin.

(<https://www.seurakuntalainen.fi/uutiset/talvisodan-ihme-oliko-pelkosenniemen-taistelu-jumalan-ihme/>)

”Joulukuussa ylipäällikön esikunnalla eli päämajalla oli kiire estää neuvostoarmeijaa hyökkäämästä Lapista kohti etelää.

Jääkärimajuri Armas Perksalo on muistellut jälkikäteen, miten Oulun juna-asemalta lähteneellä joukolla oli kova kiire, mutta kukaan ei tiennyt tarkkaan päämäärää.

Puutteellisesti aseistettu jalkaväkirykmentti 40 sai lopulta mahdottomana pidetyn tehtävän. Sen piti estää puna-armeijan hyökkäys, jonka tavoitteena oli maayhteyden katkaiseminen Sallan suunnalla Ruotsiin.

Perksalon johtama rykmentti saapui kokonaisuudessaan Pelkosenniemelle sunnuntaina 17. joulukuuta ilman tykistöä ja panssaritorjunta-aseita.

Samana päivänä Suomen tasavallan presidentti Kyösti Kallio piti radiopuheen Suomen kansalle ja Suomea puolustaville joukoille.

Hän kehotti turvautumaan Jumalaan.

Puheen jälkeen presidentin puoliso Kaisa Kallio kehotti suomalaisia rukoilemaan.”

Kallioiden puheiden vaikuttavuudesta eräs herrasmies on kertonut Seppäselä seuraavaa. ”Hän oli ollut 6-vuotias, kun äiti vei hänet ja hänen sisaruksensa kauppaan kuuntelemaan Kallion puhetta.

Kauppa oli ollut täynnä ihmisiä.

Kun Kaisa Kallio oli kehottanut rukoukseen, kaikki olivat polvistuneet, itkeneet ja rukoilleet.”

Seppänen jatkaa...

Samaan aikaan tuona sunnuntaina suomen noin 1500 miehen vahvuinen Daavid kohtasi neuvostoarmeijan yli 20 000 miehen Goljatin.

(Taistelussa hyökkääjällä oli yli 13 -kertainen ylivoima.)

Kun jalkaväkirykmentti 40 ja muut taisteluun osallistuneet joukot ryhmittivät Pelkosenniemen kirkonmäellä, satoi vettä ja räntää.

Kun taistelu maanantaina alkoi oli pakkanen kiristynyt huomattavasti, lopulta neljäänkymmeneen.

Poikkeuksellisen voimakas säätilan muutos oli ehdottomasti suomalaisten etu.

Se vaikutti voimakkaammin motorisoituun, paljon teknisempään punarmeijan taisteluosastoon.

Suomalaiset onnistuivat yllättämään puna-armeijan joukon ja tuhosivat kilometrin päässä lossilta sen huoltokeskuksen ja tykkipatterit.

Suuri hämmennys kohtasi neuvostosotilaita, kun myös selustasta alkoi kuulua taistelun ääniä.

Sotilas ei koskaan saa kuulla taisteluääniä selustasta.

Samaan aikaan puna-armeijan autonkuljettaja sai kuolettavan osuman otsaansa ja rojahti ratin päälle.

– Auto antoi jatkuvan äänimerkin eli tööttäsi jatkuvasti.

Mitä ilmeisemmin tämä oli annettu perääntymiskäskyksi, koska saman tien Kemijoen länsipuolella olevat puna-armeijan joukot lähtivät paniikinomaisesti pakenemaan.

Yllätetyt neuvostoarmeijan sotilaat vetäytyivät.

Pieni kouluttamaton suomalaisjoukko sai voiton.

Vuosikymmeniä myöhemmin Pelkosenniellä taistelleet sotaveteraanit saivat toiveensa läpi.

Ilmeisen perääntymiskäskyn antaneen kuorma-auton paikalle pystytettiin muistomerkki, jossa lukee ”Tässä auttoi Herra”.

Jumala ompe linnamme

Itseäni noissa tapahtumissa puhuttaa ja koskettaa erityisesti se että monet suomalaiset rukoilivat ja etsivät apua Jumalalta.

Juuri lukemani taistelun tapahtumat voi epäuskossaan selittää luonnon ilmiöillä ja hyvällä onnella, ei rukousvastauksella.

Niinpä.

Uskokoon ken tahtoo, Jumalan apuun - minä uskon.

Vaikka Suomi hävisikin sodan, se oli ainoa maa manner Euroopassa, joka oli sodassa ja jota ei kokonaan miehitetty.

Kovaa taistelutahtoa, talvisodan henkeä ja suomalaista sisua, joku sanoisi.

Se oli kaikkea tuotakin.

Se oli ennen muuta Jumalan vastaus ja apu suomalaisten rukouksiin.

Kuulin juuri radiosta, että Viron presidentille oltiin ehdotettu, että hänen tulisi kehottaa maanmiehiään rukoilemaan, kun sota oli syttynyt.

Vastaus oli ollut siihen suuntaan, ettei hän sivistyneenä ihmisenä halua turvautua moiseen.

Mitä Virolle tapahtui.

Se miehitetiin ja joutui vuosikymmeniksi Neuvostoliiton vallan alle.

Monet suomalaiset turvasivat toisen maailman sodan aikana Jumalaan.

Oma setänikin, joka palveli Lapinsodassa 17-vuotiaana nuorukaisena, kertoi kahdesta tapahtumasta, joissa saattoi nähdä Jumalan sormen.

Herra tahtoo edelleen että kansakuntana, seurakuntana ja yksilöinä turvaamme ennen muuta Häneen.

On viisautta pitää huolta puolustusvoimista.

Kuitenkin on niin, että jollei Herra varjele Suomea, on pelkkä inhimillinen turva katteeton.

Kuningas Salomo viisaana miehenä puki sen sanoiksi seuraavasti.

**”Jos Herra ei huonetta rakenna, niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät. Jos Herra ei kaupunkia varjele, niin turhaan vartija valvoo.”
Psalmi 127:1**

Jumala on ja haluaa olla maamme turva.

Missä turvasi

Mihin sinä laitat turvasi?
Mihin minä laitan turvani?

Eletty elämä vaikuttaa siihen mihin turvaamme, mutta sen ei tarvitse olla koko elämää määrittävä tekijä.

Itselläni on ollut syvä perusturvahaava.
Ajattelen sen syntyneen silloin kun olin 4-vuotias.
Minun äkkäilemiseen tuskastunut isäni raivostui ja löi minua puimakoneen remmillä useita kertoja niin, että ”filmini katkesi”.
Tuo hetki tuhosi minun turvallisen tilani täysin.
Minulla ei ollut enää mitään turvapaikkaa.
Ei mitään paikkaa tai tilannetta, jossa olisin kokenut olleeni täysin turvassa.
Täysin levossa.
Täysin ilman pelkoa.

Jatkuva seuralaiseni oli pelko, sen eri muodoissaan.
Välillä voimakkaampana, välillä miedompana.
Minusta tuli ”herrapelkoinen”.
Pelkäsin kaikkia mahdollisia auktoriteettejä.
Jumalaa, opettajia, poliisia, lääkäriä, hoitajia, pomoa.
Listaa voisi jatkaa loputtomiin.
Päällepäin olin lainkuuliainen, kiltti poika.
Hyvä ja tunnollinen työntekijä.
Hyvä ja siivo uskovainen.

Koulussa minua kiusattiin lihavaksi.
Hitaaksi, mutta kompelöksi.
Tankiksi, porsaaksi.
Maalaiseksi, jolla on tiukka pipo, venäläiset puulelut ja ikkuna metsään päin.

Ulospäin näytin kuin kaikella haukkumisella ei olisi ollut mitään merkitystä.
Olin ulospäin naurava ja hymyilevä.
Paljolti samanlainen mitä nytkin, mutta silloin usein itkin syvällä sydämessäni hylkäämisen kipua.
Olin sisäänpäin pelokas ja ahdistunut.

Omasta turvattomuudesta käsin tarkkailin maailmaa ja Jumalaa.
Pelkäsin häntä väärällä tavalla.
Ymmärrys hänestä oli vääristynyt.
En uskaltanut lähestyä häntä omana itsenäni.
Pelkäsin hänen tuomiotaan.
Pelkäsin hänen hylkäävän minut.

Pelkäsin ettei hän oikeasti rakasta minua, jos tietäisi millainen olen.
Kuinka pelon sokaisema olinkaan.
Koko ajan Jumala, rakastava Isäni odotti minua syli auki.
Hän odotti että voisi tuhlata minuun rakkauttaan.

Raamatun ilmoitus Jumalasta

Raamattu kertoo millainen Jumala on.
Tässä vain muutamia ominaisuuksia.
Jumala on turvallinen.
Jumala on rakastava.
Jumala on uskollinen.
Jumala on hyvä.
Jumala on pyhä.
Jumalassa ei ole mitään vääryyttä.
Jumalassa ei ole mitään laskelmointia.
Hän odottaa että saisi olla sinulle armollinen.

Vuosikausia Jumala jaksoi odottaa minua, että Hän saisi osoittaa minulle rakkauttaan.

Peloissani olin rakentanut oman ”turvallisen tilani”, suojamuurin.
Tuon muurin turvin pyrin suojaamaan itseäni ettei ihmiset pääsisi haavoittamaan minua.

Muurin rakentaminen sydämen ympärille sai aikaan sen, että Jumalan rakkauskaan ei läpäissyt sitä hetkessä.
Ajan kanssa kyllä.

Olet varmaan kuullut tarinan pohjoistuulesta ja auringosta.
Heillä oli kisa kumpi saa riisuttua miehen päältä paksun talvitakin.
Ensin pohjoistuuli puhkui ja puhisi mahdollisimman kovaa että takki lentäisi miehen päältä pois.
Miehen reaktio oli se että hän piti takistaan entistä kovempaa kiinni.
Sitten oli auringon vuoro.
Se lämmitti lempeästi ja kohta mies riisuikin takkinsa, kun oli niin lämmintä.

Jumalan rakkaus pääsi lämmittämään minun sydäntäni.
Tuota rakkautta sain kokea vaimoni taholta.
Tuota rakkautta sain kokea uskonveljien ja -siskojen kautta.
Rakkaus ilmeni siten, että koin olevani hyväksyty silloinkin kun kerroin millaisten asioiden kanssa taistelen, raivonpurkaukset, viha, väärä käyttäytyminen.
Minut hyväksyttiin, minun rinnalleni jäätiin, minua kuunneltiin silloinkin, kun kerroin peloistani.
Kun kerroin vihastani.
Tuon rakkauden auringon alla uskaltaudun alkaa purkamaan muuria, jonka olin suojakseni rakentanut.
Jumala käytti tuossa prosessissa ihmisiä.
Ihan tavallisia, rakastavia, ennen muuta kuulevia, ihmisiä.
Miehiä, jotka halusivat minua isällisesti rakastaen.
Ei niinkään paljon neuvoja, niitäkin kyllä joskus.

Pikkuhiljaa Jumalan rakkaus pääsi virtaamaan minuun.
Aloin kokemaan enenevässä määrin myös tunteissani, että Jumala rakastaa minua.

Jumala siis jo rakasti minua, mutta minä en kyennyt ottamaan vastaan.

Jumala on rakkaus

Johannes kirjoittaa kirjeessään.

4:15 Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.

Jumalan tuntemisen ja Jumalan rakkauden tuntemisen perusta on Jeesuksessa Kristuksessa.

Jumalan rakkauden tulet tuntemaan Jeesuksessa ja Jeesuksen kautta.

4:16 Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

Jumalan rakkaus meihin on se että Hän antoi Jeesuksen puolestamme. Jumalan rakkautta on se että hän on uskollinen vaikka me olemme uskottomat.

Jumalan rakkautta on se että hän kasvattaa meitä kärsivällisesti.

Jumalan rakkautta on se että hän on vapauttanut meidät synnin orjuudesta ja haluaa että elämme synnistä vapaana hänen lapsinaan, ei enää synnin orjana.

4:17 Näin on rakkaus tullut täydelliseksi meissä, että meillä olisi turva tuomiopäivänä; sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa.

Jokaisen meidän elämä tullaan tuomitsemaan.

Kun olet Kristuksessa, olet turvassa Jumalan tuomiolta ja synnin rangaistukselta.

Sinua ei enää tuomita, koska Jeesus tuomittiin sinun syntisi tähden.

4:18 Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

Pelko on yksi mittari sille, minkä verran on käsittänyt Jumalan rakkautta itseään kohtaan.

Jos elät peloissa, on vielä kasvun varaa Jumalan rakkauden ymmärtämisessä.

Varmasti meillä kaikilla on kasvun varaa rakkauden ymmärtämisessä ja sen jakamisessa.

Kun rakkauden määrä kasvaa, pelon määrä vähenee.

Mitä on päästä täydelliseksi rakkaudessa?

Se Jumalan rakkauden käsittämistä itseä ja toisia kohtaan.

Se on Jumalan rakkaudessa elämistä ja kokemista todeksi.

Se on Jumalan rakkauden kokemista toisia kohtaan.

Se on rakkauden tekojen tekemistä itseä ja toisia kohtaan.

Se on pelottomuutta Jeesuksessa, rohkeutta mennä kohti vaikeitakin asioita.

Se ei ole tarkoita etteikö tuntisi pelon tunteita, mutta pelko ei enää estä toimimasta.

4:19 Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä.

Tämä jae on vapauttava.

Ei olekaan kysymys minun kyvystäni rakastaa.

Kykenen rakastamaan, koska Jumala on ensin rakastanut.
Niin kuin kerroin omasta kokemuksesta, rakkauden kokemiselle voi olla esteitä, mutta ne eivät ole ylipääsemättömiä.

4:20 Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhetteliija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.

Tämä jae on jälleen hyvä mittari rakkaudemme aitoudesta.
Jos mittari näyttää punaista, niin silloin on hyvä kääntyä Jumalan puoleen ja pyytää ymmärrystä Hänen rakkaudestaan.
Pyytää sitä että Jumala saa raivata kaikki esteet meidän ja Jumalan välistä.
Kun esteenä toisen rakastamiselle on anteeksiantamattomuuden synti, siitä vapautuu tunnustamalla ja luovuttamalla sen Jumalalle.

4:21 Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä **1. Johanneksen kirje**

Jumalan tahto on se että rakastamme kaikki ihmisiä.
Jumalan tahdossa eläen et voi olla kenellekkään katkera.
Jumalan tahdossa eläen et voi olla välinpitämätön.
Jos sinussa on katkeruutta tai välinpitämättömyyttä, tuo se Jumalalle.
Älä lähde puolustelemaan, että kun se sitä ja kun se tätä.

Kun olet Jeesuksessa Kristuksessa, kun turvaat Jeesukseen olet Jumalan rakkauden ympäröimä. Jumala rakkauden ympäröimänä olet myös turvassa.
Jumalan rakkaudesta ja turvasta käsin voit olla tuomassa toivoa ympärillesi.
Jumalan rakkaus on kuin diplomaattipassi, joka avaa ovia ihmisten sydämiin.

Ollaanko me toivon vai toivottomuuden lähettäjiä?
Jumalan tahto on että tuomme toivoa.
Toivon jakaminen ei sulje pois kutsua parannukseen ja kääntymystä pois synneistä.
Päinvastoin, parannus avaa toivon ovet.

Tulevaisuus ja toivo

Reilu 600vuotta eKr. Israelin kansa, Jerusalemin asukkaat joutuivat syntiensä ja paatumuksensa tähden järkyttävään kurimukseen.
Suurin osa kansasta kuoli sodassa, nälkään ja tauteihin.
Lähes kaikki ne, jotka jäivät henkiin joutuivat pakkosiirtolaisuuteen parin tuhannen kilometrin päähän synnyinseudultaan.
Jumala salli tuomion tulla.
Mutta, hän ei jättänyt henkiinjäänneitä toivottomuuteen.
Profeetta Jeremian kautta Jumala lähetti tuonne vieraaseen maahan ja vieraan kulttuurin keskelle toivon sanoman.

29:4 "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, kaikille pakkosiirtolaisille, jotka minä olen siirtänyt Jerusalemistä pois Baabeliin:

29:5 Rakentakaa taloja ja asukaa niissä, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.

29:6 Ottakaa itsellenne vaimoja ja siittäkää poikia ja tyttäriä; ottakaa pojillenne vaimoja ja naittakaa tyttärenne, että he synnyttäisivät poikia ja tyttäriä. Lisääntykää

siellä älkääkä vähentykö.

29:7 Ja harrastakaa sen kaupungin menestystä, johon minä olen teidät siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen menestys on teidän menestyksenne.

29:10 Sillä näin sanoo Herra: Vasta kun ne seitsemänkymmentä Baabelin vuotta ovat täyttyneet, minä katson teidän puoleenne ja panen täytäntöön teitä kohtaan hyvän lupaukseni ja palautan teidät tähän paikkaan.

29:11 Sillä minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.

Jeremia 29

Näiden pakkosiirtolaisten joukossa oli niitäkin, jotka olivat halunneet palvella Jumalaa ja edelleen palvelivat.

Oli siis heitä jotka joutuivat kokemaan kovia kansakunnan synnin tähden, vaikka palvelivat elävää Jumalaa.

Kansa oli lukemani sanoman kuullessaan joutunut vieraan, täysin epäjumalille omistautuneen kulttuurin keskelle.

Kotikaupungit oli tuhottu, monet läheiset olivat kuolleet, kaikki entinen oli mennyt.

Nyt oltiin vieraassa maassa, vieraan kielen ja vieraitten tapojen keskellä.

Jerusalemmin temppeli, joka nähtiin ainoana paikkana palvella Jumalaa oli nyt tavoittamattomissa.

Meidän on vaikea ymmärtää miltä heistä on tuntunut.

Kenties tänäpäivänä ukrainalaiset kokevat samoja tuntoja.

Kaiken tuon järkytyksen ja kauheuden keskellä kuului toivon sanoma.

Sovellus;

Vaikka olemme tällä hetkellä kaukana noista olosuhteista, on ympärillämme ihmisiä, jotka ovat pelon ja toivottomuuden vallassa.

Esimerkiksi ukrainalaiset.

Oletko sinä valmis antamaan omasta ajastasi, ollaksesi ystävä ja lähimmäinen esimerkiksi pakolaiselle tai vasta Jeesusta seuraamaan lähteneelle.

Muutama kuukausi sitten kysyin täällä, voisiko joku toimia ukrainalaiselle perheelle ystäväinä.

Kukaan ei tullut ilmoittautumaan.

Lopulta kävi niin, että en saanut yhteyttä tuohon perheeseen ja asia raukesi.

Haastan sinua rukoilemaan ja pohtimaan, kenelle voisit olla ystävä ja rinnallakulkija, jollet jo sitä ole.

Jos Jumala antaisi seurakuntaamme vastasyntyneitä uskovia, olisiko heille hoivaajia?

Haluaisitko/ voisitko antaa esim. kaksi tuntia ajastasi viikossa lähimmäisesellesi, joka tarvitsee rinnallakulkijaa.

Jeesuksen rakkautta todeksi elävän ei ole ainoastaan mahdollisuus ja vaan rakkauden kautta tuleva velvollisuus välittää turvan ja toivon sanomaa ympärilleen.

Tätä hetkeä tulee elää täysillä, ei sammutetuin lyhdyin.

Suunnitellen tulevaa, katsomalla eteenpäin luottaen Jumalaan.

Hän tietää mitä tulevaisuus tuo tullessaan, Hän on jo siellä.

Tämä on sanoma sinulle, minulle ja meidän lähimmäisillemme.

Tämän me voimme tehdä kokien ja jakaen Jumalan rakkautta.